

telse skulde have bestemt sig for Kolding Skoles Nedlæggelse. Men dertil kommer, at den egentlige afgjørende Indflydelse i Sagen er udgaaet fra den nærværende Inspecteur for de lærde Skoler (B. Christensen: Hør!) og man skulde dog undsee sig for, naar denne Mand, der er en af den danske Nationalitets erkjendte dygtigste Forsvarere, har medvirket dertil, at man da vilde give den hele Foranstaltning en saadan Charakter, som den ærede Landstingsmand har søgt at give den.

Meinert: Det kan ikke andet end være mig hjært, at den høitagtede Premierminister gav mig Anledning til noget nærmere at forklare mig. Først maa jeg da gjøre opmærksom paa, at det aldrig har været min Mening, og jeg troede ogsaa at have udtrykt, at det ikke var min Mening at sige Noget mod det nærværende Ministerium, hvis Værd Landet erkjender. Navnligt har det ikke været min Hensigt at ytre Noget, som i mindste Maade kunde være Nærgaaende eller Ubehageligt for den høitagtede Cultusminister. Denne har selv ytret, at disse Skoleanordninger ikke ere fremkomne fra ham selv, men at det er en Arv, som han ved sin Tiltrædelse til Ministerposten har foresundet. Altsaa kan mine Ytringer ikke gjælde ham eller det nærværende Ministerium. Ikke heller har jeg sagt, at det var min Mening, at Kolding Skole skulde være Sonoffer. Jeg har kun sagt, at det lod til, at det skulde være det, og at det vilde blive anført saaledes af det andet Parti.

Kirck: Ja, jeg skal, ligesom den ærede Landstingsmand, der sidder foran mig (Meinert), stemme imod Lovforslaget. Jeg indseer nemlig ikke Nødvendigheden af at nedlægge en lærd Skole, førend det er almindelig godtgjort, at Trangen til Dyretelsen af en Realskole er eller vil komme tilstede. Ved at hente Exemplet fra Helsingørs lærde Skoles Nedlæggelse tør jeg bestemt udtale, at Pluraliteten af Indvaanerne være imod samme; og at de være derimod, var vel begrundet; thi alle de Disciple, der havde frequenteret Skolen, selv om de ikke gif den studerende Vej, vare dog

alle hjulpe frem i Livet saaledes, at de vare udrustede med tilstrækkelige Kundskaber for siden ved Selvstudium at bane sig Vej i hvilken som helst Retning, de selv maatte foretrække. Vel siger man, at man lærer Endeel i de lærde Skoler alene for at glemme det igjen, man lærer Latin, man lærer Græsk og Eligt; men det er dog vel en afgjort Sandhed, at Disciple i den Alder, hvori de komme ind i en lærd Skole, og under den Tid, de opholde sig og nyde Underviisning der, kunne ved Siden af den Tid, der opoffres til den lærde Underviisning, i deres fritimer søge at lære det, der hører til, hvad der kaldes Realkundskaber, de levende Sprog deri indbefattet. Saaledes var det Tilfældet i den Tid, jeg havde den Ære at være Discipel af denne Skole, at jeg i mine fritimer, og det med langt større Lethed, lærte adskillige andre Sprog. Det kan heller ikke negtes, at det jo er et stort Savn for en By af større Omfang, som har en større Omegn, hvis Beboere søge til den lærde Skole, som er i en saadan By, at ligge uden Skole i en længere Tid. Saaledes var det Tilfældet i Helsingør, at vi der laae i en evig Korrespondance med det salig Cancelli om at faae en Plan til en ny Skole. Den ene Part, Communalbestyrelsen, vilde den ene Vej, Cancelliet vilde den anden, og ved de forskjellige Undersøgelser, der bleve anstillede, blev Tiden trukket ud, saavidt jeg erindrer, i henved 3 Aar, indtil engang den afbøde Konge, Christian den 8de, gjæstede Helsingør, hvor det da blev ham forebragt, at der var en saadan Mangel tilstede i Byen, og han blev anmodet om at tage sig af denne Sag, da det var noget af det Vigtigste, der laa Byens Borgere paa Hjerte, at en Skole kom istand. Han tog sig af Sagen, og langt om længe kom Realskolen. Saa viste der sig Tvist mellem Børnenes Forældre og Rektoren; man meente, han var altfor knap mod Timelærerne og de andre Lærere, saa at han ikke fik de bedste Kræfter tilstede, og Communalbestyrelsen sølte sig ogsaa noget stødt over, at den ikke fik nogen Andeel i Lærernes Ansættelse, fortsagt der kom Splid tilstede. Nu er Gud see Lov Sagen ordnet paa en mere tilfredsstillende Maade for Byen. Naar man nu betænker,